
PRESENTACIÓ

Josep Maria Vives

President de la Institució Catalana d'Estudis Agraris

REBUT: 17 de maig de 2014 - ACCEPTAT: 5 de gener de 2015

El passat 3 de desembre es va celebrar a la Sala Prat de la Riba de l'Institut d'Estudis Catalans un sentit acte d'homenatge a Jordi Peix, convocat conjuntament per la Institució Catalana d'Estudis Agraris (ICEA), de la qual va ser un dels fundadors, i pel Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Perits Agrícoles de Catalunya, del qual va ser president. L'objectiu de l'acte era donar una visió de la vida de Jordi Peix, des de la seva vida d'estudiant amb inquietuds polítiques fins a la seva etapa final, plenament dedicat al Banc dels Aliments, passant per la seva fecunda etapa al Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya.

En aquest *Quaderns Agraris* volem deixar una modesta constància escrita de la petjada que va deixar en l'agricultura, de la seva vinculació amb la ICEA i aportacions que hi va fer i de l'agraïment profund que sentim tots els qui el volem conèixer.

Jo voldria exposar també la meua experiència personal del temps que vaig compartir amb Jordi Peix al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya. Vaig lamentar doblement la mort de Jordi Peix, com a amic i com a figura destacada de l'agricultura catalana, a la qual va fer nombroses aportacions innovadores.

El 1979 vaig ser traspassat a la Generalitat per agafar la responsabilitat de la sanitat vegetal, una de les nombroses competències de la Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries, de la qual Jordi Peix era el director. Vaig tenir el privilegi de compartir amb ell els primers temps del Departament d'Agricultura de la restaurada Generalitat de Catalunya. Eren moments d'il·lusió per als qui estimàvem Catalunya, i érem conscients que teníem moltes coses per fer. Aviat vaig descobrir la capacitat de treball de Jordi Peix, el seu profund coneixement de l'agricultura catalana i del seu entorn social, i la facultat d'esbrinar quin era el veritable fons dels problemes i donar-los solucions innovadores moltes de les quals va poder veure realitzades. Sobretot recordo com inculcava la idea que els funcionaris està-

J. M. Vives

vem al servei de la societat, que calia escoltar els administrats i implicar-los en la solució dels seus problemes.

Pel que fa a la sanitat vegetal, va crear el Servei de Protecció dels Vegetals i ràpidament va donar idees per millorar-ne les actuacions:

— La millora dels butlletins d'avisos fitosanitaris, per primer cop redactats en català.

— Els contestadors telefònics i nous sistemes d'avisar els agricultors, entre els quals el Minitel, un precursor telefònic de la xarxa informàtica i que s'estava utilitzant a França.

— La creació del Laboratori de Diagnòstic de Plagues i Malalties.

— La regulació de la lluita contra les plagues perilloses, que va permetre eradicar nous focus d'aquestes plagues.

— La creació de la denominació *producció integrada*.

Una iniciativa que cal destacar va ser la creació de les agrupacions de defensa. En el número 16 de *Quaderns Agraris* Jordi Peix publica l'article «Les agrupacions de defensa: una pedagogia d'acció», en el qual descriu la filosofia d'aquestes agrupacions com una estructura basada en la mateixa societat civil per a generar noves actituds positives per a l'ús de noves tecnologies amb tres principis bàsics:

- eficàcia en l'acció,
- estalvi en el finançament,
- participació del sector.

Es crearen:

— El 1979 les agrupacions de defensa sanitària (ADS), que van ser bàsiques, entre altres finalitats, per a actuar contra els focus de pesta porcina africana.

— El 1983 les agrupacions de defensa vegetal (ADV) per a la lluita en comú contra les plagues dels vegetals i que han estat una eina eficaç per a transferir als agricultors les noves tècniques de la lluita fitosanitària i per a controlar els focus de plagues perilloses.

— El 1986 les agrupacions de defensa forestal (ADF), que han tingut i tenen una importància decisiva per a la prevenció i lluita contra els incendis forestals.

— Finalment, afegiré que crec que fóra tasca de la ICEA publicar en un volum monogràfic no sols les iniciatives de Jordi Peix, sinó sobretot el seguiment d'aquestes, cosa que permetria demostrar-ne la plena vigència, actual i futura.